

Maranatha Mare

Juni 2020

Jaargang 47 No 3

Zolang wij ademen

Zolang wij ademen
schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen
waartoe wij zijn gedacht:

elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.

Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.

Het zingt van vergezichten,
het ademt van Uw Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.

Sytse de Vries

<https://www.spirituelevrienden.com/gedichten/pinksteren/>

juni 2020- 2

Ons lied wordt steeds gedragen door vleugels van de hoop

Regenboog: Teken van een nieuw verbond

Plotseling is alles veranderd. Dít kan niet meer – bezoek van vrienden en kinderen, naar de kerk gaan. Dát moet nu anders – met een mondkapje naar de winkel, afstand houden, handen wassen, veel, veel handen wassen.

Wij leren onszelf opnieuw kennen wanneer iets in ons leven onverwachts verandert en wij ons moeten aanpassen. Kunnen we ons effectief, rustig en vrij snel aanpassen en positief blijven, of hebben we daar moeite mee?

Want met verandering komt ongemak: je hebt er niet om gevraagd, je had het niet gewild. De aanpassing is gedwongen. Vaak reageren mensen dan vrij automatisch met zwart-wit-denken. Dit is: de werkelijkheid vereenvoudigen, daarover veralgemenen, het gebeuren beoordelen als: zwart óf wit, goed óf slecht, aanvaardbaar óf onaanvaardbaar, leuk óf onprettig. Negatieve uitspraken worden gemaakt, zonder de zaak eerst goed te onderzoeken. De nuances tussen die twee uitersten worden niet gezien. Dit kan leiden tot onnodige angsten of verdrietig voelen zonder reden. Zwart-wit denken benadrukt het negatieve, ook al biedt de realiteit andere mogelijkheden. Mensen die zo denken zien zichzelf als slachtoffer. Slachtoffer zijn verlost een persoon van alle verantwoordelijkheid: de schuld voor de negatieve situatie ligt dáár – bij het virus, de president, of wie dan ook.

Om dit soort denken te veranderen, is een nieuw perspectief nodig. Ook al hebben we geen beheer over het gebeuren of de omstandigheden, hoe we daarop reageren blijft geheel onze keuze. Wij alleen zijn daarvoor verantwoordelijk. Nemen we dan de tijd om na te denken waar we mee te maken hebben, te evalueren. Want tijd hebben we toch ...

Verder kijken dan zwart en wit, beperkt je niet tot schakeringen van grijs. Al de kleuren van de regenboog zijn alternatieven. Dit zou een interessant spelletje kunnen zijn in deze tijd om aan de resultaten van je nadenken kleuren toe te kennen:

- je favoriete kleuren aan wat je leuk vindt;
- de kleuren waar je specifieke connotaties mee hebben te geven aan zaken of gebeuren met dat soort gevoelswaarde;
- kleuren die je somber vindt geven aan de meer sombere kanten van de situatie van nu.

Mijn regenboog kan iets zijn als:

- Geel, de kleur van genade en warmte, dankbaar voor deze tijd van samenzijn met mijn 86-jarige moeder die ik voor niemand-weet-hoe-lang-noch mag hebben – dat had in “het normale leven” niet gekund;
- Blauw-zilver-wit, de kleuren van de zee die ik een maand lang in “Stage 5” kon horen maar niet kon zien. Grote vreugde toen het met “Stage 4” wel kon. Nooit eerder had ik zo’n diepe waardering voor en zoveel vreugde in de schoonheid van de zee.
- Groen-en-geel geërgerd van het zoeken, de onzekerheid, gebombardeerd met “informatie” bedoeld om te helpen, maar die helemaal niet helpt. Alleen maar bijdraagt tot frustratie. Het werk zoekt naar een manier om universiteit te zijn in de tijd van Lockdown.
- Grijs en dun is in deze tijd de draad die ons verbindt. Dat stevige “drievoudig snoer dat niet spoedig verbroken wordt” (Pred 4:12) namen we als vanzelfsprekend – “wij allen met elkaar”. Grijs, de kleur van missen.
- Oranje, de kleur van creativiteit en nieuwe ontdekkingen – nieuwe manieren van fit blijven, een nieuwe weg vinden met uitdagingen; nieuwe technologie leren kennen; plezier vinden in koken, bakken, tuinieren, soms zelfs schoonmaken – al die dingen waar ik altijd van heb gezegd: “dat hoeft voor mij *echt* niet”!
- Paars, de kleur van wijd en ruimt zien, een groter perspectief, de kleur van de theologie, van advent en de lijdenstijd, de kleur van hoogten en diepten. De ontdekking in deze tijd: alles hoeft niet zó te zijn, zoals je het gewend was of dacht dat het moest. Hoogte en diepte, eng en wijd, ingeperkt en vrij, zijn allen deel van het leven. Samen zijn ze rijk als de kleur paars.

Hoe zou uw regenboog van deze tijd er uitzien?

De regenboog is in het Oude Testament Gods teken van een *nieuw verbond*, een nieuwe band tussen God en mensen, een nieuwe relatie ná de zondvloed.

Misschien kan onze regenboog in die tijd ook teken zijn van een nieuwe band met God, met elkaar en met onszelf.

Yolanda Dreyer

Uw mening

Vandaag is Pinksteren en dag 66 van de lockdown. Morgen 1 juni 2020 gaan wij over naar lockdown level 3, en mag er veel meer gebeuren in ons land als onder level 4. Wij kregen ook bericht dat de kerken weer met erediensten mogen beginnen onder level 3. De voorwaarden zijn in brede trekken:

- niet meer dan 50 lidmaten per dienst
- dienst niet langer als 2 uren
- kerk moet grondig schoon gemaakt en ontsmet worden
- handen worden gewassen en ontsmet voor aanvang van dienst
- iedereen moet mondkapjes dragen voor, tijdens en na de dienst
- de 1.5 meter afstand houden geldt voor, tijdens en na de dienst

Er is ook een algemene verzoek dat mensen boven de 60 thuis moeten blijven en werken.

Yolanda is boven 60 en werkt voor de universiteit en de gemeente van haar ouderlijk huis in de Kaap. Zij kan toestemming aanvragen om terug te vliegen naar Johannesburg als wij weer onze erediensten hervatten.

Volgens onze lidmaat lijst zijn ongeveer 50% van onze lidmaten 60 jaar of ouder. In de wintermaanden Juni en Juli komen zo wie zo weinig mensen naar de kerk vanwege de kou.

Wij missen allemaal het contact met onze kerk familie, en de koffie drinken voor en na de eredienst – dat hoor ik van iedereen en dat is voor mij persoonlijk ook zo. De vraag is hoe wij dat balanceren met de risico's.

Er zijn veel andere kerken die al besloten hebben om voorlopig niet te beginnen met erediensten, en het nog even af te wachten.

Graag horen wij uw mening: komt u weer na de kerk als het zou kunnen, of liever niet?

Stuur uw mening s.v.p. naar mijn email adres : evdkuil@gmail.com of stuur een sms of appje naar 083 626 3272(Ellen) of 082 336 1035(Ferry). U kunt ook bellen over de weekend of op weekdays 's avonds tussen 17h00 en 21h00.

Vrijheid

*de oude man
verstopte joden op zijn zolder,
drukte illegale kranten
en hielp Engelse piloten.
hij loog voor het leven.
hij loog voor de vrijheid.*

*de vrouw
in de kelder
liet wanneer de vliegtuigen overvlogen
bange mannen, vrouwen en kinderen
schuilen voor de bommen.
zij stond voor het leven.
zij stond voor de vrijheid.*

*de jongen
net achttien
opgeroepen
om te vechten aan het front
nam afscheid van zijn moeder
en zou haar nooit meer zien.
hij vocht voor zijn leven.
hij vocht voor de vrijheid.*

*deze helden.
gewone mensen zoals jij en ik.
kozen ervoor te vechten
voor de vrijheid.
als een van deze helden
hier niet voor had gekozen.
was mijn opa dan geboren?
had ik dan geleefd?*

Eva Pronk

juni 2020- 6

Ons lied wordt steeds gedragen door vleugels van de hoop

Eva Pronk las haar gedicht op de Dam: 'Gek dat het zomaar voorbij is'

Het was een bijzondere ervaring voor de 16-jarige Eva Pronk uit Den Haag. Tijdens de Nationale Dodenherdenking op een nagenoeg lege Dam maandagavond las ze haar gedicht 'Vrijheid' voor. 'Doordat er niemand was, voelde het ook anders, bijna als een oefening.'

Vanwege het coronavirus was de herdenking heel anders dan normaal. De Dam in Amsterdam was bijna helemaal leeg. De koning en koningin legden een krans bij het monument, daarna waren er twee minuten stilte en hield de koning een speech. En Eva mocht daarvoor haar gedicht voorlezen.

'Vlak voordat ik in Amsterdam aankwam, was ik wel zenuwachtig', vertelt Eva op deze Bevrijdingsdag aan Omroep West. 'Maar toen ik op moest waren de zenuwen weg. Het voelde ook anders doordat er niemand was, bijna als een oefening. Ik had het gedicht uit mijn hoofd geleerd en had mijn blaadje bij me, dus er kon weinig fout gaan.'

Lof op social media

Eva mocht haar gedicht voordragen nadat ze een speciale dichtwedstrijd had gewonnen. 'Ik weet niet of ik doorga met dichten, ik vind het heel moeilijk. En sinterklaasgedichten zijn verschrikkelijk', geeft ze toe.

Toch kreeg ze na haar voordracht veel lof op social media. Ook haar ouders waren ontzettend trots. 'Mijn vader was mee, mijn moeder bleef thuis. Ze was super zenuwachtig, maar vond dat ik het heel goed had gedaan', vertelt Eva.

Zomaar voorbij

Na de herdenking gaat Eva gauw naar huis. 'Het was heel gek. Je leeft er heel lang naartoe en het is gek dat het zomaar voorbij is. Normaal zou ik vandaag nog langs de Bevrijdingsfestivals gaan, en zit er nog van alles omheen. Nu was het opeens klaar. Nu ga ik maar gewoon uitrusten, want ik ben er heel moe van.'

<https://www.omroepwest.nl/nieuws/4038615/Eva-Pronk-las-gedicht-op-de-Dam-Gek-dat-het-zomaar-voorbij-is>

Toespraak van Koning Willem-Alexander, Nationale Herdenking 4 mei 2020

Het voelt vreemd op een bijna lege Dam. Maar ik weet dat U, dat jij, deze Nationale Herdenking meebeleeft en dat we hier samen staan.

In deze uitzonderlijke maanden hebben wij allemaal een deel van onze vrijheid op moeten geven. Sinds de oorlog heeft ons land iets dergelijks niet gekend. Nu maken we zelf een keuze. In het belang van leven en gezondheid.

Toen wérd de keuze voor ons gemaakt. Door een bezetter met een ideologie zonder genade die vele miljoenen mensen de dood in joeg. Hoe voelde de ultieme onvrijheid? Er is één getuigenis die ik nooit zal vergeten. Het was hier in Amsterdam, in de Westerkerk, bijna zes jaar geleden. Een kleine man met heldere ogen - fier rechtop met zijn 93 jaar - vertelde ons het verhaal van zijn reis naar Sobibor, in juni 1943.

Zijn naam was Jules Schelvis. Daar stond hij, breekbaar maar ongebroken, in een volle, muisstille kerk. Hij sprak over het vervoer met 62 mensen in één veewagon. Over de ton op de kale vloer. Over de regen die door de kieren spatte. Over de honger, de uitputting, de smerigheid.

“Je ging er uitzien als een schooier”, zei hij. En je hoorde in zijn stem hoe erg hij dat had gevonden. Hij vertelde over de horloges die bij aankomst door soldaten van polsen werden gerukt. Over hoe hij zijn vrouw Rachel in de chaos kwijtraakte. Nooit zag hij haar terug.

“Welk normaal mens had dit kunnen bedenken? Hoe kon de wereld toestaan dat wij, rechtschapen burgers van Nederland, als uitschot werden behandeld?” Zijn vraag bleef hangen tussen de pilaren van de kerk. Ik heb er geen antwoord op. Nog steeds niet. Wat ik me ook herinner, is zijn verslag van wat er aan de reis voorafging. Na een razzia werd hij samen met zijn vrouw en vele honderden anderen weggevoerd naar station Muiderpoort. Ik hoor nog zijn woorden: “Honderden omstanders hebben zonder vorm van protest toegekeken hoe de overvolle trams, onder strenge bewaking, voorbij reden.”

Dwars door deze stad. Dwars door dit land. Voor de ogen van landgenoten. Het leek zo geleidelijk te gaan. Elke keer een stapje verder.

Niet meer naar het zwembad mogen.

Niet meer mogen meespelen in een orkest.

Niet meer mogen fietsen.

Niet meer mogen studeren.

Op straat worden gezet.

Worden opgepakt en weggevoerd.

Sobibor begon in het Vondelpark. Met een bordje: ‘Voor Joden verboden’. Zeker: er waren veel mensen die zich verzetten. Mannen en vrouwen die in actie kwamen, die tegen de stroom in burgermoed toonden en hun eigen veiligheid op het spel zetten voor anderen.

Ik denk ook aan alle burgers en militairen die vochten voor onze vrijheid. Aan de jonge soldaten die in de meidagen sneuvelden aan de Grebbelinie. De militairen die ons Koninkrijk dienden in Nederlands-Indië en dat met de dood bekochten.

De verzetsstrijders die werden gefusilleerd op de Waalsdorpervlakte of onmenselijk werden behandeld in straf- en concentratiekampen.

De militairen die niet terugkeerden van vredesmissies of daarbij ernstig gewond raakten.

Werkelijke helden die bereid waren te sterven voor onze vrijheid en onze waarden.

Maar er is ook die andere realiteit. Medemensen, medeburgers in nood, voelden zich in de steek gelaten, onvoldoende gehoord, onvoldoende gesteund, al was het maar met woorden. Ook vanuit Londen, ook door mijn overgrootmoeder, toch standvastig en fel in haar verzet. Het is iets dat me niet loslaat.

Oorlog werkt generaties lang door. Nu, 75 jaar na onze bevrijding, zit de oorlog nog steeds in ons. Het minste wat we kunnen doen is: niet wegkijken. Niet goedpraten. Niet uitwissen. Niet apart zetten. Niet 'normaal' maken wat niet normaal is. En: onze vrije, democratische rechtsstaat koesteren en verdedigen. Want alleen die biedt bescherming tegen willekeur en waanzin.

Jules Schelvis doorstond de hel en wist toch als vrij mens weer iets van het leven te maken. Veel meer dan dat. "Ik heb vertrouwen in de mensheid gehouden", zei hij. Als hij het kon, kunnen wij het ook. Wij kunnen het, wij doen het samen. In vrijheid.

<https://www.koninklijkhuis.nl/documenten/toespraken/2020/05/04/toespraak-van-koning-willem-alexander-nationale-herdenking-4-mei-2020>

LECTIO DIVINA

Lectio Divina, zo heet de manier van bijbellezen die in de kloosters is ontwikkeld. Het is een meditatieve manier van omgaan met de tekst. Bij het lezen van de bijbel gaat het er niet om of je alles snapt wat er precies bedoeld wordt. Het gaat erom of je erdoor veranderd wordt naar het beeld van God dat in je gelegd is: licht en leven, vrede en recht, liefde en trouw.

Er zijn vier stappen:

1. lectio Je leest de tekst langzaam, nauwkeurig en hardop een aantal keren, precies zoals het er staat. Je probeert de woorden echt te laten klinken en te horen, om ze te *proeven*, zeggen ze weleens. Je bent nog niet bezig met de uitleg, of wat het jou

allemaal doet of niet, maar eerst eens gewoon goed lezen wat er staat, en hoe het er staat.

2. meditatio Nu overweeg je de tekst, je mediteert erover, je onderzoekt welke kernwoorden erin klinken en hoe de context ervan is, en hoe het bij jou binnenkomt.

3. oratio Vervolgens breng je je leeservaringen en alles wat er bij je bovengekomen is in een grotere ruimte, de ruimte van het gebed. Gebed heeft met je verlangen te maken. Je stelt je open voor hoe God zelf je wil aanspreken, voorbij aan wat je er allemaal zelf aan hebt bedacht. Je opent je voor creatieve inzichten, voor iets 'van de andere kant'. En je maakt jezelf beschikbaar voor de invloed van God.

4. contemplatio is het moment dat er zo'n creatief inzicht binnenvalt, dat je voorbij je eigen grenzen en beperkte weten wordt meegenomen. Dat kun je niet organiseren, maar het kan je overkomen, als uitkomst van de weg die je bent gegaan in het lezen van de tekst.

En soms wordt daar dan nog een vijfde element aan toegevoegd: **actio** : de handeling. Je brengt de inzichten die je hebt gekregen, in praktijk. Want daar horen ze getoetst en gezuiverd te worden, steeds weer opnieuw.

Voorbeeld van lectio divina

Jesaja 30: 15:

Dit zei God, de HEER,
de Heilige van Israël:

'In rust en inkeer ligt jullie redding,
in geduld en vertrouwen ligt jullie kracht.'

Maar jullie wilden niet.

1. lectio lees de tekst langzaam en hardop door, minstens twee keer. Luister, merk op wat er met je gebeurt, wat gaat er door je heen als je dit hoort? Welk gevoel krijg je ervan? Welk woord springt eruit? Denk er niet over na maar merk het op.

2. meditatio Wat wordt er bedoeld met rust en inkeer, denk je? Waaaraan moet je denken bij de zin of het woord dat eruit springt? Waar doet het gevoel dat je bij de tekst heb, je aan denken? Als je aan je eigen leven denkt: waar heb je momenteel geduld voor nodig? Waar vertrouwen? Wat doet die laatste zin met je? Waar denk je aan dan? Waarom ligt er kracht in rust, inkeer, geduld, vertrouwen?

3. oratio. Luister nog eens naar de tekst en laat het een gebed voor je worden. Zet de dingen die in je meditatie bij je boven kwamen, om in een gebed. En wees dan een tijdje stil.

4. contemplatio. En misschien valt er zomaar iets bij je binnen, een woord, een inzicht, een diep gevoel. Of niet - maar blijf dan een tijdje in alle stilte in een houding van toewijding en aanbidding aan de Ene die ons verstand te boven gaat.

<https://www.sporenvangod.nl/lectio-divina.html>

Dit is steeds my enigste troos

Ek glo nog altyd jy moet 'n plan hê, met die wete dat dit sal verander. Februarie 2018 land ek in Taiwan, en 1 Januarie 2019 in Nederland – nie uit eie wilsbesluit nie.

Ek huur tans 'n woonstel in Hilversum, en werk as 'n Engelse laerskoolonderwyseres by 'n tweetalige skool genaamd Junior Campus. Die aanpassing hier was uit die aard van die saak nie so intens soos in Taiwan nie, en binne 'n jaar is ek redelik gevestig. In 'n Westerse land, 'n taal wat ek redelik goed kan verstaan (hoewel self skryf en praat, nou ja...), en 'n Protestantse kerk waar ek kan inskakel en wat soveel ooreenkomste het met ons Kerk. Natuurlik was die aardbewings en siklone in Taiwan effe te veel vir my Vrystaatse bloed, al oortref dit nie Suid-Afrika se uitdagings nie. Tog weet ons almal, dit maak nie saak waar jy jouself in hierdie wêreld vestig nie, jy weet nie wanneer verandering gaan gebeur nie.

Laten we met elkaar ... alsjeblijft beseffen dat onze intelligente lockdown een absolute luxe is die wij ons in het rijke Westen kunnen permitteren.

(Baby Tarawally; in *Trouw* – <https://www.trouw.nl/opinie/>)

Die sogenaamde *intelligente lockdown* beteken dat ons nie almal beperk is tot ons huise soos in Suid-Afrika nie. Restaurante, skole en dies meer is gesluit, maar alkohol en sigarette is wel beskikbaar en ons mag gaan stap. Ons het ook nou internetkerkdienste en hou via verskeie *apps* kontak met ons leerlinge.

Volgens [statista.com](https://www.statista.com) het Nederland tot op hede (21 April) 3 751 sterftes as gevolg van Covid-19. Die reaksies hierop is natuurlik uiteenlopend: Humor word gebruik om hierdie uitdaging te probeer verwerk, sekere mense is doodbang, ander is net gefrustreerd, ander is stomgeslaan dat so iets kon gebeur in 'n Eerstewêreldland; en dan is daar die minderheid wat op 'n fatalistiese wyse hiermee omgaan. Sommige mense is dankbaar vir die regering se besluite, party is kwaad omdat die reëlins te radikaal is, en ander omdat dit nie radikaal genoeg is nie. Ja, dis maar oral, mense kan nie saamstem nie.

Vir my is hierdie tyd anders, maar tog ook nie so anders nie. Om via Zoom of Microsoft Teams met kinders te kommunikeer, is wel 'n aanpassing. Die dood nie, veral nou, want dit herinner my aan my ma se dood. Sy is in 2015 oorlede, ook aan longontsteking. Minstens kon ons begrafnis hou en almal kon afskeid neem en dit, besef ek nou, was inderdaad 'n voorreg, hoe makaber dit ook al mag klink.

Betreffende afsondering: Ek is gewoon daaraan om meestal alleen te wees en minstens het ek geliefdes – soveel mense het kind nog kraai. Ek het 'n paar nuwe kollegas en vriendinne hier. My familie is versprei: Switserland, Taiwan, en Suid-Afrika waar ek nog 'n paar vriende, “my” geliefde gemeente en oudkollegas het. Die verlange na hulle is groot, maar nie groter nie.

Inteendeel, ons het nou meer kontak as ooit, en ander mense sê dieselfde.

En hierdie pandemie en die gevolge daarvan? Die Here is met ons, waar ons ook al is, wat ook al gebeur. Ek is, buiten vir hierdie pandemie, intens daarvan bewus dat ons die dood nie kan ontvlug nie. Daarom **is** my enigste troos in lewe en dood, dat ek aan Jesus Christus behoort.

Dit alleen is ons behoud, in alles.

Ds Paula Eksteen, Nederland

Blitspos 23-04-2020

De corona van Jezus

Uiteindelik zijn er twee manieren, twee houdingen om deze tijd door te komen. De houding van de lauwerkrans, en de houding van de doornenkroon.

Iedereen zal onderhand wel weten dat ‘corona’ betekent: krans, kroon. Die Nederlandse woorden zijn van het Latijn afgeleid en dat hoor je ook nog wel terug. Die naam heeft het virus gekregen omdat de puntige vorm ervan aan een kroon doet denken.

Groene kransen

Als iemand in Jezus’ tijd het woord ‘corona’ hoorde, dacht diegene aan een lauwerkrans. Dat is een boog van gevlochten laurierbladeren die je alleen bij de hoogste eer op je hoofd mocht dragen. Laurier blijft het hele jaar groen en staat voor eeuwige eer. Paulus verwijst bijvoorbeeld hiernaar: “Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles; atleten doen het voor een vergankelijke erekrans, wij echter voor een onvergankelijke” (1 Korintiërs 9:25).

En Petrus lijkt te denken aan een triomftocht, het grootste evenement in het Romeinse rijk. Een legerleider of keizer die een groot gevecht had gewonnen, werd in een gigantische processie dagenlang door Rome geleid en droeg daarbij ook zo’n lauwerkrans: “Dan zult u de krans van luister ontvangen, die nooit verwelkt” (1 Petrus 5:4).

Een andere krans...

Petrus en Paulus spelen allebei met het gegeven dat laurierbladeren ‘evergreens’ zijn. Want als ze eenmaal waren geplukt, gingen ze natuurlijk wel verdorren. Net als die laurierbladeren die je vast weleens in je keuken hebt gehad. Maar er is blijkbaar een vorm van eer die niet verdort...

Die vind je in de meeste crucifixen. In bijna elk Jezus-beeld zien we namelijk een 'corona'. Jezus werd bij Zijn executie een nepkrans in Zijn hoofd gedrukt, van gevlochten naaldtakken die waarschijnlijk toevallig bij het brandhout in de legerplaats lagen. De Romeinse soldaten hadden gehoord dat hij 'de koning van de Joden' werd genoemd en daar wisten ze wel een grap bij. Ze geven Jezus een scepter van een rietstengel, een paars kleed dat zeer kostbaar was – het zal een oudje zijn geweest – en ook een parodiekroon.

Twee houdingen

Een lauwerkrans ruikt lekker, iedereen bewondert je en hij zit redelijk comfortabel. Een corona van doornen, die is verdord. Iedereen lacht je uit, en hij drukt diep in je hoofdhuid, zodat het bloed langs je gezicht en door je haren druipt. Het staat voor twee levenshoudingen, die je elk moment van de dag en dus ook in deze crisis kunt aannemen. Natuurlijk is het meestal niet zo extreem en loopt het in elk mens door elkaar. Maar het zijn beelden om je te prikkelen en scherp te houden.

De ene houding is leven 'voor de bühne'. Daar kan een mens erg goed in worden en het kan uitstekend werken. Je krijgt er een groot netwerk mee, je doet veel vrienden op, en je zult vast ook deze crisis redelijk comfortabel doorkomen.

De andere houding is leven 'voor je roeping'. Je kunt ervaren dat je een bepaalde taak hebt te volbrengen. Dat je iets hier en nu hebt te doen. Ook al vinden anderen dat bespottelijk en kost het jezelf iets – zoals die doorns die bij Jezus in Zijn hoofd staken.

Wat vluchtig is

Wat kun je allemaal uit het leven sleuren en er zo veel mogelijk van genieten? Dat is de vraag van de lauwerkrans. Wat heb ik allemaal dit leven te bieden en hoe kan ik zo veel mogelijk bijdragen? Dat is de vraag van de doornenkroon.

Petrus en Paulus zeggen dat de lauwerkrans uiteindelijk vergaat, maar de doornenkroon eeuwig blijft. Dat is ook wat Jezus zegt: "Verzamel voor jezelf geen schatten op aarde: mot en roest vreten ze weg en dieven breken in om ze te stelen. Verzamel schatten in de hemel, daar vreet mot noch roest ze weg, daar breken geen dieven in om ze te stelen. Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn" (Matteüs 6:19-21).

Wat eeuwig blijft

Je succes, je geld, je netwerk – zeker tijdens deze crisis ervaren we hoe vluchtig die zijn. Maar er is een houding die blijft. Wie gul is, ruimhartig, attent, juist ook in deze dagen, zal merken dat dit herinnerd wordt. Het voelt misschien belachelijk. Je geneert je misschien ervoor. Er wordt misschien misbruik van gemaakt. Maar het is deze houding die de langste adem heeft.

Het is deze houding die zelfs eeuwig herinnerd zal worden. God zal het weten. En de mensen met wie jij de eeuwigheid zult doorbrengen, zullen het goede dat jij hebt gedaan weten en zij zullen erdoor beïnvloed zijn.

Laten we daden doen die ongemakkelijk voelen maar waarvan we weten dat ze goed zijn. Laten we proberen onze lauwerkrans af te zetten en een doornenkroon op te pakken.

Reinier Sonneveld

Theoloog en schrijver

<https://visie.eo.nl/artikel/2020/04/de-corona-van-jezus>

Vreugde in isolatie

Hoe doet Paulus dat?

We zitten momenteel allemaal een beetje in een gevangenis. Net als Paulus. In zijn brief aan de Filippenzen zie je zijn hart. Hoe blijf je overeind als je vrijheid hevig beperkt wordt?

In elke fase van je leven gaan Bijbelteksten anders tot je spreken. Het kan zomaar dat je in dezelfde passage elk jaar een andere laag ontdekt. In tijden van sociale onthouding kunnen we ons misschien beter met Paulus identificeren, omdat hij zelf opgesloten heeft gezeten.

Er zijn vier brieven van hem uit die periode bewaard: aan de Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen en Filemon. Er is discussie over wanneer ze precies geschreven zijn: sommigen zeggen rond het jaar 54, in een gevangenis in Efeze, anderen schatten rond het jaar 60, onder huisarrest in Rome. Hoe dan ook, het was een van zijn duisterste periodes. Als hij erop terugkijkt, schrijft hij: “De tegenspoed in Asia [de streek waar Efeze ligt] was uitzonderlijk groot. We hadden het zwaar te verduren, zo zwaar dat het onze krachten te boven ging. We vreesden ernstig voor ons leven, we waren er zelfs zeker van dat het doodvonnis al over ons was uitgesproken” (2 Korintiërs 1).

Vreugde ervaren

Paulus vreest dus zelfs voor zijn leven. In de Filippenzenbrief is hij het meest persoonlijk. Laat ik nagaan hoe hij ons in onze ‘gevangenschap’ kan inspireren. Zeker omdat hij er zelf vraagt: “Volg mij na?”

Verrassend genoeg is Filippenzen juist Paulus’ opgewektste brief. Het is duidelijk dat hij worstelt, maar in elke alinea benadrukt hij zijn eigen blijdschap en hij vraagt diverse keren expliciet aan zijn lezers om dat ook te ervaren. “Wees verheugd,” zegt hij drie keer letterlijk. “Samen met mij.”

Als hij dat zo nadrukkelijk vraagt, hoe doet hij dat dan? Hoe blijft hij zelf verheugd, in een situatie die waarschijnlijk zwaarder was dan de onze?

Focus op het goede

Hij geeft zelf een samenvatting van zijn houding. Laat je niet afleiden, maar focus op het juiste: “Ten slotte, broeders en zusters, schenk aandacht aan alles wat waar is, alles

wat edel is, alles wat rechtvaardig is, alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is, alles wat eervol is, kortom, aan alles wat deugdzaam is en lof verdient” (Filippenzen 4:8).

Dit is het geheim van hoe Paulus het volhoudt in de gevangenis, met de dreiging van een doodvonnis – dat inderdaad is gekomen. Zie in alle ellende de schoonheid van het moment. Richt je op wat waardig is. Focus op de waarheid. Prioriteer alles wat zachtaardig is. Zie God in alle dingen.

Licht in de duisternis

Dat betekent niet dat hij naïef is. Hij ziet zijn situatie glashelder en weet uitstekend dat hij kan sterven – zoals boven ons allemaal momenteel een ‘doodvonnis’ hangt. Alleen, hij blijft niet hangen in de ellende, maar investeert al zijn energie in het licht dat er ook is, overal en altijd: “Ik beeld me niet in dat ik het al heb bereikt, maar één ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept. Hierop moeten wij ons allen als volmaakte mensen richten. Volg mij na, broeders en zusters, en kijk naar hen die leven volgens het voorbeeld dat wij u gegeven hebben” (Filippenzen 3).

Weer die focus dus. Door zelf Jezus-achtig te leven, wordt Paulus min of meer onkwetsbaar. Want Jezus ging bewust Zijn ondergang tegemoet, maar juist daardoor kon Hij opstaan uit de dood. Zelfs het ergste wat Hem overkwam, leidde nog tot iets moois. “Laat die houding ook bij jullie zijn,” zegt Paulus, want dan kun je alles aan: “Ook al zou mijn bloed als een offer worden uitgegoten, toch ben ik vol vreugde. Wees dus ook vol vreugde, samen met mij” (Filippenzen 2).

Leren relativeren

Daarom kan hij in alles plotseling iets moois zien en elke ellende in perspectief plaatsen: “U moet weten, broeders en zusters, dat wat mij is overkomen er juist toe bijdraagt dat het evangelie wordt verspreid. (...) Wat telt is dat Christus verkondigd wordt. Of het nu uit valse of oprechte motieven gebeurt – dát het gebeurt verheugt me” (Filippenzen 1).

Juist zijn gevangenschap geeft kansen, merkt hij, om weer aan anderen het evangelie te verkondigen. Wat er ook gebeurt, hij kan er daardoor altijd licht zien schijnen. “Enerzijds verlang ik ernaar te sterven en bij Christus te zijn, want dat is het allerbeste; anderzijds is het omwille van u beter dat ik blijf leven” (Filippenzen 1:23-24).

Dit is wat Paulus ons meegeeft in onze isolatie. Zie de leegte en de ellende eerlijk aan, maar richt je vervolgens op alles van God dat er ook is, en draag daaraan bij. Dan heb je een vreugde die niemand je kan afnemen.

Reinier Sonneveld

<https://visie.eo.nl/artikel/2020/04/vreugde-in-isolatie>

Verjaardagen juni 2020		
Vrijdag 5 juni	Wijnand Andeweg	082 550 3769
Zondag 7 juni	Ellen van der Kuil-de Jong	083 626 3272
Maandag 8 juni	Wanda Groenewald	071 362 6976
Maandag 8 juni	Jur Koning	011 973 1091
Donderdag 11 juni	Andrea van der Kuil	073 785 4689
Zondag 14 juni	Clyde Groenewald	071 362 7005
Donderdag 18 juni	Wilbie Bakkers-van Zijl	
Donderdag 18 juni	Amanda Knoester	082 501 7556
Donderdag 18 juni	Wilma Mandelstam	083 231 4862
Vrijdag 19 juni	Charlotte Reinten-van den Eijkel	083 441 2141
Dinsdag 23 juni	Jennifer Bianchi-de Koster	082 461 3428
Vrijdag 26 juni	Caroline Strydom-Knoester	086 186 9030
Maandag 29 juni	Riaan Nagel-Knoester	011 869 0300
Dinsdag 30 juni	Eddie de Jong	074 120 4101

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 061 016 5289 chiefsub@gmail.com